

INSALUD Alacant: tensió

Sindicats i Insalud continuen enfrontats després de les denúncies de mala gestió a l'Hospital d'Alacant. El conflicte, iniciat per la Federació de Serveis Públics d'UGT, davant la supressió d'hores extraordinàries estructurals, amenaça de prolongar-se al llarg de l'any en una lluita sindical sense cap respecte als drets de l'assegurat.

En el fons batega la pugna pel poder polític. La immensa mola de l'Insalud alacantí, que acull més de mil pacients, la segona de l'estat pel que fa a llits, divideix els seus 2.300 treballadors en tres sectors: Direcció mèdica, Direcció d'Infermeria i Direcció de Gestió i Serveis.

La primera, dominada per **Antonio Luna**, director provincial de l'Insalud, representa l'«oficialista», «el de Madrid», com es coneix entre el personal de l'Hospital. Els altres dos corresponen a **José Antonio López Berruti**, subdirector de l'Insalud, home polèmic, acusat de corrupció i nepotisme en el propi sindicat, UGT, enquadrat per alguns sectors dins la línia d'**Antonio Fernández Valenzuela**, president de la Diputació.

Ambdós formats en el si d'UGT. **Luna**, nefròleg, va passar a director provincial

D'ací a escasses setmanes hi ha previstes eleccions sindicals a l'Insalud d'Alacant, un centre on les tensions entre personal i quadres directius són constants. Les acusacions sindicals són ben grans i ara tornaran a accentuar-se.

Sergio Rodríguez

amb l'arribada dels socialistes al poder. **Berruti**, simple funcionari administratiu, va ser nomenat subdirector de personal i, al cap de poc, segon de l'Institut Nacional de la Salut, quan ja hi havia col·locat els seus homes als llocs de major responsabilitat: **Antonio Lara**, en Gestió i Administració; **Agustín Lledó Berruti**, cosí del subdirector, d'ajudant sanitari a director d'Infermeria, un grup que agrupa un total de quasi dos mil persones, i el control d'administració, per on es canalitzen

Insalud: Caos i conflictes que es repeteixen.

contractes i concursos tant d'obra com de material. Cosa que originà diverses denúncies de les quals mai més no hi hagué més notícies.

«Corrupció i nepotisme»

1985 es va caracteritzar per la polèmica de la gestió de **López Berruti** i els seus homes en l'Hospital Insalud. La comissió executiva de la Federació de Serveis Públics d'UGT denunciava al febrer «la manca de criteris en la política de personal, a pesar de les promeses de canvi». Segons ells, l'administrador **Lara** regalava hores extraordinàries sense justificar a càrrec intermedis, «per motivar-los i tenir-los contents», quan amb aquestes hores es podrien crear vuitanta llocs de treball.

Arran d'aquestes denúncies, la subdirecció de personal inicià una política de contractacions que va originar una nova denúncia. El ple del comitè d'empresa del 8 d'octubre acordà comunicar una profunda preocupació per les contractacions efectuades. Les crítiques anaven adreçades a la manca d'uniformitat en les contractacions de tots els hospitals de la província que, segons el ple del comitè, ultrapassaven les llistes establides per a aquestes eventualitats i anaren a parar a «familiars i amics de funcionaris».

Pel que fa a l'adjudicació de contractes, sol·licitaren informació sobre uns treballs realitzats per la impremta Moscú (propietat de **Fernández Valenzuela**) per a l'Hospital, per un import pròxim al milió de pessetes. El Comitè d'empresa no coneixia l'informe tècnic que havia d'aconsellar la realització dels treballs, ni si va ser adjudicat per concurs públic, com era preceptiu. Sí que coneixien, en canvi, l'interès de **López Berruti** de realitzar el pagament «com més prompte millor i sense retards», segons manifestà el llavors secretari de la secció sindical d'UGT.

Es van demanar explicacions sobre les dietes abonades a **Agustín Lledó Berruti** per ordre de la Subdirecció de Personal, quan aquest viatjava sovint a Barcelona, on realitzava un curs de gerència d'hospitals.

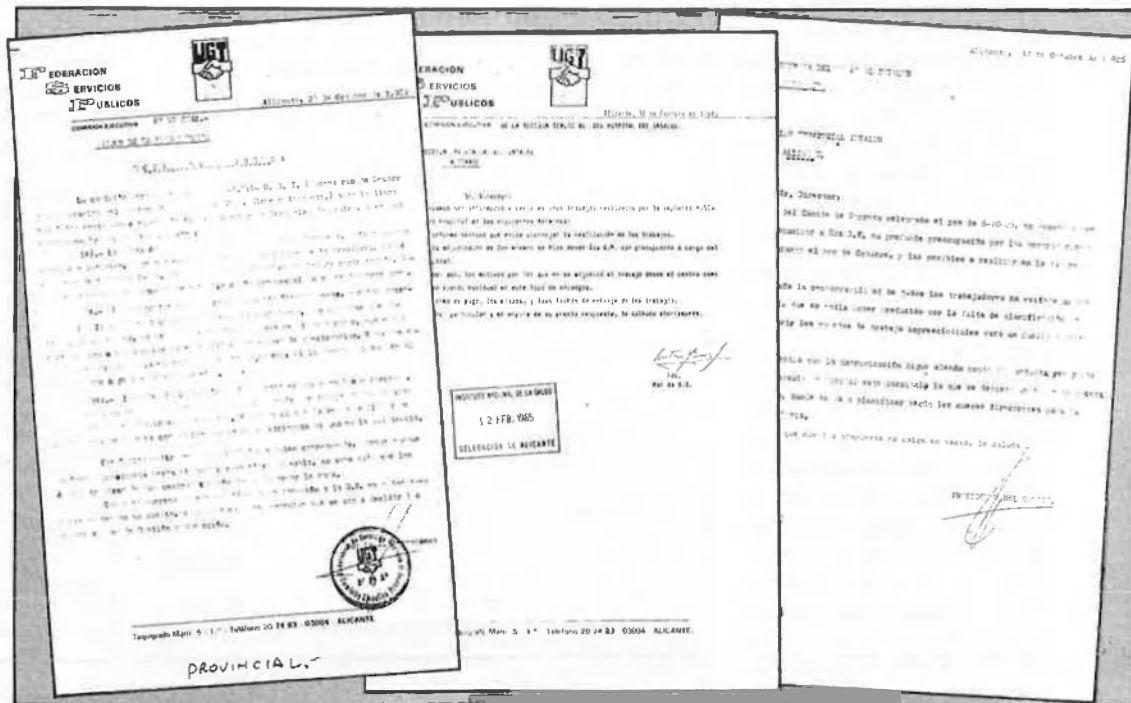
També va ser molt comentada la posició de **López Berruti** a les tandes

d'adjudicació de places, «mentre va poder cobrar les dietes, era present a totes. Va ser desaparèixer el factor crematístic i, amb ell, **Berruti**», assegura un membre de la secció sindical de l'hospital. «Però tant se val —continua—, tant els sistemes d'examen com els d'adjudicació eren ben dubtosos. Tant feia ser-hi present com no».

De totes les denúncies de nepotisme i corrupció a les quals, curiosament, poc després es van unir les de l'escàndol de les loteries i «operació Nécora», no es va saber res. Pel que fa a l'Insalud, s'intentà arreglar amb la depura-

mativa vigent quant a contractacions, durada dels contractes o normalitzacions de les contractacions amb l'INEM quan s'esgoten les llistes de l'Insalud.

No van obtenir de tot això més que bones paraules i cap fet, tret del que va donar origen al conflicte: la supressió d'hores extraordinàries estructurals sense mitjançar ampliació de plantilla. Una cosa que agafà per sorpresa el sindicat ugetista. Primer, pel compromís adquirit per la Direcció Provincial de no retirar cap hora extra mentre no s'amplie la plantilla. Segon, perquè els

Documents que van moure la polèmica en el 85. Era una altra UGT.

afiliats al sindicat en percebien la majoria. L'u de juny entra a l'hospital **José Manuel López**, home d'**Antonio Lara**, com a gerent en funcions. UGT l'ataca de seguida: «Havent arribat tan alt i tan prompte sembla rar que, aparentment, siga tan babau». L'opinió pública tingué coneixement d'aquestes reivindicacions a través dels mitjans de comunicació, que, sense aprofundir en els fets, proclamaren «situació d'emergència en l'Hospital».

La història es repeteix

1987 comença amb una taula reivindicativa presentada per «la nova» UGT, «davant la supressió d'hores extraordinàries estructurals». Amb això, segons el sindicat, no queda en absolut garantida la seguretat i el funcionament de l'hospital d'Alacant amb risc «de situació d'emergència». Aquesta taula, entre altres punts reivindicatius, sol·licitava rebre informació periòdica de la Direcció Provincial amb contractacions, vacants, concursos i llistes de puntuació a aprovats sense plaça, com també l'aplicació de la nor-

«La premsa local no va saber interpretar les nostres denúncies», es queixa **Celestino Bernáldez**, fa poc «arribat» de Madrid i ara secretari ugetista del sector per a la sanitat pública. «Simplement volem denunciar l'incompliment d'una ordre ministerial i la devolució a Madrid de 170 milions de pessetes, que corresponen a les hores suprimides i a noves contratacions que no es produeixen».

Aquests diners, segons ells, arredo-

neixen els beneficis dels gerents de l'hospital, «que recaptin fins a milió i mig de plus anual si redueixen el pressupost concedit pel Ministeri». Però, com a contrapartida, «els diners que tornen a Madrid són anul·lats en l'exercici següent. És l'assegurat qui perd».

UGT considera «menyspreu a la legalitat vigent» l'actitud de **José Manuel López**, «que crea una desatenció al client per manca de personal». De fet, les primeres conseqüències es van deixar sentir en la planta de lactants i pre-escolar. El servei de refrigeració deixà de funcionar i creà «un enorme problema», diu **Antonio Cobos**, —igualmente «berrutista» i president de **Servicis Públics d'UGT**, justament encarregat d'aquest servei nocturn; un dels perjudicats per la supressió d'hores extres. La situació arribà a tal extrem que alguns pares es quedaren «lleugers de roba». Com a mesura, la direcció prohibí que els pares es quedassen amb els quequets de nit.

El següent dels conflictes es produí en el servei d'acompanyament d'ambulàncies a València. Segons les mateixes fonts ugetistes, «la mesura experimentada per la direcció deixa sense personal el servei d'ATS en aquells casos en què s'ha de traslladar algun malalt a València, ja que aquest hospital manca de les instal·lacions necessàries».

Pel que sembla, els responsables de tal mesura s'acullen a l'Ordre Ministerial del 8 d'agost de 1986, on es contempla que «en situacions úniques o extraordinàries, els trasllats en ambulància hauran de dur com a servei d'acompanyament ATS». A la qual cosa la secció sindical d'UGT replica que «com a úniques i extraordinàries cal entendre aquelles que se n'ixen de la normalitat», «i això es produeix tots els dies».

En aquest punt, el sector per a la sanitat d'UGT determina posar en marxa el conflicte col·lectiu «a fi d'esmenar una arbitrietat d'aquesta classe, ja que aquest problema s'està produint en tots els centres hospitalaris de la província». Els fets van ser posats en coneixement del president del govern central, **Felipe González**, en carta adreçada al Palau de la Moncloa el 20 d'agost passat. S'hi acusa de «desvinculació» del responsable de la gerència de l'hospital, com també del director provincial per «l'aparent desviament pressupostari». Davant la situació precària de manca de personal, sol·liciten al president **González** tornar a la situa-

ció anterior de pagament d'hores extraordinàries estructurals i que es depuren les responsabilitats a què hi haja lloc dins l'àmbit tant del centre hospitalari com a nivell provincial».

CC.OO. puja al carro de les lamentacions: «Hi ha frau en el pagament de les hores extres»

Aquest sindicat restà silenciós fins al dia 25, que destapa la caixa dels trons: «en l'hospital es paguen hores extres que no es treballen», declara la secció sindical de l'àrea de sanitat de CC.OO. al periòdic *La Verdad*. Acusen que un determinat nombre de treballadors de l'hospital Insalud «cobren milers de pessetes al mes per hores extraordinàries que després no són cobertes per aquest personal». Asseguren, a més, que «aquestes hores extres serveixen

ció dels 170 milions denunciats per UGT. «Una dada —diu—, de què només disposen tres persones en l'hospital. I tots ells són homes de López Berruti». Davant la sol·licitud de la direcció provincial de les proves de l'acusació de frau en les hores extres de l'hospital, CC.OO. ix al pas dient «defensem el treballador, el qual no considerem responsable del que cobra, sinó els seus caps pel que li concedeixen». «Que ens denuncien per no entregar proves». Una cosa que no encaixa amb la idea d'estat de dret, on tot aquell que tinga coneixement del delictes és obligat a denunciar-lo, no que el denuncien per no mostrar-ne proves. Pot ser una esvarada de l'assessor jurídic del sindicat.

Fet i fet, l'ombra de **López Berruti** plana per tot el conflicte. Els sindicats temen que el sistema de contractació

López Berruti i Antonio Lara.

com a arma a les distintes direccions del centre sanitari per mantenir passiva la resta dels treballadors davant la possibilitat de perdre'n el privilegi».

Teresa Roig, responsable de la secció de CC.OO., diu que actualment es realitzen en l'hospital unes 3.000 hores extraordinàries pagades, al marge d'altres tantes que el treballador cobra en dies de descans. Això suposa unes 40.000 pessetes percebudes al marge del sou, en concepte de plus de nocturnitat. Fet que, segons CC.OO., no tindria d'importància si les hores es realitzassen, però no quan serveix de «tapadora perquè determinats treballadors cobren quantitats per hores no realitzades».

Maria Teresa Roig, a preguntes d'EL TEMPS, posa en dubte la desvia-

desemboque en una manca de criteri uniforme i recaiga, com ja denunciaren el 1985, «en familiars i amics». De fet, denuncien ja a EL TEMPS la contractació d'una mestra d'EGB relacionada amb alts càrrecs de l'empresa LAING, concessionària de les obres que es realitzen a l'hospital. «Aquesta plaça —asseguren— no ha eixit a pública subhasta, ni hi ha cap local condicionat. No obstant això, el contracte ja s'ha realitzat».

Els metges amenacen amb vaga total

La coordinadora de metges així ho anuncia el 28 d'agost. «L'administració ens ha enganyat i ens sentim ferits i humiliats». Segons **Luis Cabañas**, re-

Estiu

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p> <p>ALCOI-NOVA YORK Isabel-Clara Simó El Balanci, 198. 128 pàgines</p> <p>Un recull de narracions que confirma Isabel-Clara Simó com un dels valors més sòlids en la nostra narrativa actual.</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>LA CASA SOTA LA SORRA (31a. edició) Joaquim Carbó</p> <p>Un dels grans best-sellers catalans de la darrera dècada.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>AMO DEL MÓN Jules Verne (Col·lecció: A la Lluna de València, 2)</p> <p>Una estranya erupció volcànica, enginyers mecànics que evolucionen a velocitats impensables... i un inventor foli a qui Strock ha de detenir.</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>MATFI, FI FI I D'FN MARC Manuel Joan Arinyó Tros de Paper, núm. 24</p> <p>Alegria de viure, innocència i perversió: una novel·la èrica excel·lent.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>COTÓ EN PÈL Sòcio-natural 4l. d'EGB, cicle mitjà Col·lectiu Cavanilles Il·lustracions: Antoni Laveda.</p>	<p><i>La Galera</i> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>COL·LECCIÓ ELS GRUMETS DE LA GALERA Novel·les per a nois i noies Volums de 13,5 x 20,7 cm, il·lustrats a la ploma. Enquadernació rústica, plastificada.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>COLONIALISME MEDIEVAL Robert I. Burns Bei, 9</p> <p>Una perspectiva útil per a la història de la croada des d'on examinar les societats convergents de la Cristiandat i de l'Islam.</p>	<p> <i>curial</i></p> <p>RANDA, 21 Cultura i Història a Menorca. Dirigit per Josep Massot i Muntaner</p> <p>14 articles imprescindibles per al coneixement de la realitat menorquina.</p>
<p> ENCICLOPÈDIA CATALANA</p> <p>DICCIONARI JURÍDIC CATALÀ Un volum de 14 x 21. 480 pàgines</p> <p>De venda a llibreries. «Els diccionaris de l'Enciclopèdia».</p>	<p>EDITORIAL EUMO-BULLENT</p> <p>TRAMA Lectures per al Cicle Inicial/1</p> <p>És el primer de dos llibres de lectura pensats per a l'exercitació de les primeres capacitats lectores de l'alumne.</p>

presentant de la Coordinadora, els problemes que els metges van denunciar el mes de febrer, quan va començar el conflicte sanitari, «no han variat massa, i fins i tot s'han accentuat». La Coordinadora, indignada, diu que Sanitat ha fet servir mesures «dilatòries, tot sabent que al final farien el que voldrien».

Segons aquest representant, el sistema de mandat que ha imposat el govern central en els hospitals ha portat a la ruïna total el sistema sanitari.

L'execució de la sentència del Tribunal Suprem respecte a la jornada de matí i vesprada ha suposat per a un grup nombrós de facultatius la reducció dels seus ingressos en 50.000 o 60.000 pessetes. L'Organització Mèdica Col·legial (OMC) va interposar recurs sobre la llei que regulava aquesta jornada. El Tribunal Suprem va sentenciar a favor del recurs, però l'anul·lava per un defecte de forma, per no haver estat aprovada pel Consell d'Estat.

«L'administració va tenir llavors un camí molt fàcil: presentar-la al Consell d'Estat en el termini de deu dies, i això no tindria la gent tan descontenta», manifesta **Luis Cabañas**. Amb els descomptes de sous que s'han produït els mesos de juliol i agost hi ha hagut també greuges comparatius, ja que la sentència només és d'obligat compliment per als hospitals de l'Insalud, «la qual cosa significa que els especialistes que pertanyen a l'Insalud cobren diferents sous».

La modalitat de vaga prevista no serà com la de la passada primavera, diuen, «no farem cas ni de màxims ni de mínims. Aquesta volta la vaga serà total; cada metge en sa casa, per veure què decideix l'administració».

Davant «la desídia i la manca d'interessus», pensen que l'administració només aconseguirà «que no ens importi si hi ha dos-cents o cinc-cents malalts en llista d'espera, que no operem quan les condicions del quiròfan no siguin les adequades, que ens faça igual veure els pacients en unes condicions o en unes altres».

El pacient, l'usuari, mentrestant, continua patint les conseqüències d'una política sanitària sobre la qual influeixen massa interessos oposats. Un pacient, per terme mitjà, espera quinze minuts un ascensor per anar al quiròfan, o s'està una hora a urgències perquè no funcionen els aparells d'anàlisi, o no hi ha prou personal sanitari. Per no parlar de la llarga llista d'espera ni de la falta d'interès i d'atencions habituals. □